

DIALIZNI GLASNIK

ŠTEVILKA 20

LJUBLJANA 1990

Dvajset številok Dializnega glasnika

Stanko Jarc

Naše glasilo proslavlja majhen jubilej: dvajseto številko. Ko smo se pred osmimi leti, poleti 1982, odločili, da začnemo po zgledu nekaterih drugih jugoslovanskih in inozemskih društev ledvičnih bolnikov izdajati svoj list, si nismo bili čisto na jasnem, o čem vse naj pišemo v njem. Pestile so nas tudi finančne težave, saj je bilo denarja komaj za sprotno delo društva. Kar se mene tiče, ki sem bil takrat izbran za prvega urednika lista, pa se mi ni sanjalo, koliko dela bom imel z vsako posamezno številko. V roke sem dobil nekaj podobnih tujih glasil, ki so zvečine tiskana na boljšem papirju in opremljena z razkošnimi barvnimi fotografijami, kakršnih si mi najbrž nikoli ne bomo mogli privoščiti.

Prva nesoglasja so nastala zaradi imena našega glasila. Bilo je več predlogov in večina se je zavzemala za bolj čustveno noto, ki naj bi bila vidna že v naslovu. Nazadnje je obveljal predlog, naj bo naslov raje nevtralen, torej Dializni glasnik.

999703893

Sklenili smo, da uredniški odbor ne sme biti preštevilčen, ker smo iz izkušenj vedeli, da preveč ljudi največkrat samo ovira učinkovito delo. Prvi dve številki so uredili Peter Besal, dr. Jože Drinovec, Stanko Jarc in Jože Skrlj. V tretji številki je uredniški odbor postal zares človeški, saj je dobil prvo žensko članico, Zmago Žuntar, ki je v njem še danes.

Prva številka je izšla oktobra 1982, druga ji je sledila takoj naslednji mesec. Leta 1983 so izšle tri številke, leta 1984 dve, leta 1985 spet dve, leta 1986 kar štiri, leta 1987 tri, leta 1988 dve, leta 1989 samo ena in jubilejna - dvajseta - poleti 1990. Naklada je bila pri prvih sedmih številkah 300 izvodov, osma številka je bila tiskana v 400 izvodih, deveta in deseta v 350 izvodih, enajsta do šestnajsta številka v 450 izvodih, sedemnajsta številka v 500 izvodih, osemnajsta, devetnajsta in dvajseta številka v 600 izvodih.

Obseg posameznih številk je bil različen, od 16 do 48 strani. Vseh dvajset številk pa obsega 296 strani, torej kar zajetno knjigo. Vse številke sta nam natisnila tiskarja Jože in Milica Ajdovec.

Uredniški odbor se v vseh teh letih ni bistveno spremenil. Do šeste številke je bil v njem Peter Besal, ki je aprila 1984 umrl po transplantaciji na Dunaju. Peter Besal, po poklicu diplomirani ekonomist, je bil v Društvu ledvičnih bolnikov Ljubljana izredno agilen. Pravzaprav se imamo njemu zahvaliti, da je društvo sploh zaživel; tudi ideja, da začnemo izdajati svoj list, je bila njegova. Uredil je pravno plat našega glasila, poskrbel za to, da smo bili oproščeni plačevanja temeljnega davka od prometa proizvodov za naše glasilo, in prinesel nekaj reklam, s katerimi smo pokrili stroške tiskanja prvih števil. Glede urejanja pa je puščal proste roke uredniku. Vztrajal je pri tem, da je urednik "glavni in odgovorni" - to sem po njegovi smrti

opustil in se prelevil v bolj skromnega "urednika".

Kasneje se je s svojimi prispevki v Dializnem glasniku uveljavil Ivan Logar, diplomirani psiholog, ki je že nekaj let predsednik DLB Ljubljana. Dragocen je njegov Vodič za bolnike na dializi, ki je izšel tudi v posebnem natisu, zelo oseben in človeški pa je njegov opis presaditve ledvice, ki mu jo je podaril brat.

Izredno koristen za izhajanje Dializnega glasnika je bil doslej Jože Škrlič, diplomirani ekonomist. Za tako rekoč vsako številko nam je priskrbel po eno reklamo Kolinske, kjer je zaposlen, in s tem denarjem v glavnem omogočil, da je številka izšla.

Največ zaslug za medicinsko plat našega glasila ima prof. dr. Jože Drinovec, predstojnik nefrološke klinike v UKC Ljubljana. Brez njegove izdatne pomoči Dializni glasnik ne bi bil tisto, kar je.

Zmaga Žuntar je opravila veliko dela v IO našega društva. Za Dializni glasnik je nekaj let pisala poročila o občnih zborih Društva ledvičnih bolnikov Ljubljana - nehvaležno, a še kako potrebno delo, za katero so ji bili bralci hvaležni, saj so bili tako sproti na tekočem o vsem, kar se je dogajalo v društvu.

Za večjo pestrost glasila je z imenitnimi fotografijami do svoje smrti poleti 1985 skrbel Ivan Krmelj, potem pa takega sodelavca, žal, nismo dobili več. Velikokrat smo prosili bolnike iz drugih slovenskih dializnih centrov, naj nam poročajo o svojem delu in življenju. Odziv je bil bolj pičel. Nekajkrat so se nam oglasili Irena Batista iz Ankarana, Srečko Grmek iz Nove Gorice in Slavko Smerdel iz Novega mesta. Morda bo v prihodnje kaj bolje.

Kaj naj nazadnje povem o svojem delu?

Najprej, da ga imam več, kot si najbrž mislite in kot sem slutil, ko sem prevzel to delo. Vsaka številka mi vzame približno

mesec dni prostega časa. Treba je lektorirati prispеле članke, narekovati, korigirati, opraviti intervjuje in jih pripraviti za tisk, treba je zbirati izrezke iz naših časopisov, kadar poročajo o stvareh, ki bi utegnile zanimati bralce, treba je pripraviti bralne strani. Treba je opraviti delo urednika, pa še tehničnega urednika, tajnice in seveda tudi kurirja. Rokopis je treba spraviti v tiskarno, opraviti prelom, telefonirati sem in tja, poskrbeti za to, da številka pravočasno izide, razdeliti izvode v ljubljanskem dializnem centru, prešteti ustrezno število izvodov za druge dializne centre, jih zapakirati, napisati naslove - tudi s tem je kar nekaj dela - in vse skupaj odnesti na pošto in odati, da številka pride do vseh naših članov širom po Sloveniji, dolžnostne izvode je treba dostaviti v Narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani.

A lagal bi, če ne bi priznal, da imam s tem tudi veselje, saj vidim, da je marsikateri dializiranec vesel, ko dobi v roke novo številko Dializnega glasnika. Veliko zanimanje je bilo npr. za šesto številko, v kateri je bil objavljen razgovor z dr. Drinovcem o dializni problematiki. Ta številka je za nekaj časa nadomestila brošuro, ki naj bi jo dobil vsak bolnik, ko pride prvič na dializo in zvečine sploh ne ve, kaj ga čaka.

Ob koncu še enkrat prosim vse, ki imajo v sebi žilico za pisanje, naj nam pišejo o svojem življenju in delu, in vse, ki znajo fotografirati, naj nam pošljejo fotografijo formata 9 x 12 s kratkim spremnim tekstom; vsem sodelavcem se zahvaljujem za pomoč, vsem bralcem pa želim še veliko prijetnih uric ob branju dializnega glasnika, ki je, vsaj upam, tudi njihovo glasilo.

OB OTVORITVI ZUNAJBOLNIŠNICNEGA DIALIZNEGA ODDDELKA V LJUBLJANI

23. marca 1990

Prof. dr. Jože Drinovec

Predstojnik univerzitetne nefrološke
klinike UKC v Ljubljani

Spoštovani gostje, dragi prijatelji!

Vesel sem, da smo se zbrali ob ugodni priložnosti, ob dosežku za slovensko in ljubljansko zdravstvo, čeprav me pri tem obhajajo mešani občutki, veselje se meša z grenkobo.

Izgradnja in sodobna opremljenost tega dializnega oddelka je zahtevna organizacijska, finančna in strokovna naloga tudi v bolj razvitih družbah in bolj razviti medicini, kot je naša.

V Sloveniji je trenutno 11 dializnih oddelkov, samo v Ljubljani se vodi in organizira tudi zdravljenje s peritonealno dializo bolnikov tako v bolnišnici, predvsem pa doma. Število in razpored teh dializnih oddelkov je ustrezen, pomanjkanje kapacitet se zdaj kaže samo v Ljubljani, Celju in Jesenicah. Z nekaj več kot 600 bolniki v Sloveniji dosegamo približno 50% števila bolnikov, ki jih z dializo zdravijo v razvitih zahodnoevropskih državah. Z naraščanjem starejšega in najstarejšega prebivalstva ter z boljšo oskrbo diabetikov se povečuje in se bo še bolj povečal dotok predvsem teh bolnikov.

Republika Slovenija je bila na področju dialize relativno

napredna v začetnih fazah razvoja. Prof. Rakovec ima zasluga za izvedbo akutne dialize oziroma zdravljenja bolnikov z akutno odpovedjo ledvic leta 1959. Prof. Luzar je leta 1969 prepričal odgovorne, da tudi slovenski bolniki, ki pridejo v fazo končne odpovedvi ledvic, potrebujejo kronično dializno zdravljenje. To je steklo leta 1970. Ob relativno dobri medsebojni strokovni povezavi nefrologov v Sloveniji in tudi dobrem sodelovanju s komitejem za zdravstvo in socialno varstvo Slovenije smo smotrno podpirali dializne oddelke tudi v drugih slovenskih bolnišnicah. Nesorazmerno pozno in počasi je dializnemu zdravljenju sledilo presajanje ledvic v Sloveniji. Kljub prvi presaditvi ledvice od živega dajalca v UKC leta 1970 temu ni sledil živahen razvoj, ampak le občasne presaditve izključno od živega dajalca do leta 1986, ko je bila presajena tudi prva ledvica od umrlega. Število presaditev ledvic od umrlih že tretje leto presega število ledvic, presajenih od živih sorodniških dajalcev. Če trenutno presadimo okrog 30 ledvic letno, pa bi bilo potrebno presaditi v Sloveniji letno 70 ledvic od umrlih, da bi med populacijo dializnih bolnikov dosegli ravnotežno stanje. Ta smoter je tudi dosegljiv, vendar samo prizadevanja nefrologov ne bodo zadoščala. Potrebna bo usklajena in organizirana akcija vodstva UKC z vodstvi drugih slovenskih bolnišnic in ministrstva za zdravstvo. Ne bo dovolj samo deklarativna podpora kot do zdaj, ampak tudi stimulatívni predpisi, organizacija, kadrovska politika in potrebna materialna sredstva. Presajanje ledvic je oralo ledino na področju presajanja organov. Ob že razvitem presajanju kostnega mozga v UKC kasnimo, ker še ne presajamo srca, jeter, trebušne slinavke in morda tudi pljuč. Prav pospešeno presajanje ledvic in širjenje dializnih oblik, ki jih je mogoče opravljati na bolnikovem domu, je pot za zagotavljanje tega zdravljenja vsem bolnikom; to potrebujejo zaradi objektivnega manjšanja material-

nih sredstev, ki jih ima na voljo zdravstveno varstvo.

V letu 1978 je bila napravljena obsežna adaptacija in razširitev sednjega dializnega centra v stavbi UKC v Ljubljani. Tedaj smo prvič ustrezno ločili tako imenovane infekcijske bolnike oziroma bolnike, ki so nosilci virusa hepatitisa B, od drugih ter namestili napravo za prečiščevanje vode. Ta naprava je bila ena od zadnjih med slovenskimi dializnimi oddelki. Število bolnikov v tem centru in še bolj število opravljenih dializ je skokovito naraščalo. Trenutno dializiramo 230 kroničnih dializnih bolnikov, 30 bolnikov zdravimo s CAPD, to je s posebno obliko peritonealne dialize, 16 naših bolnikov pa se mora zdraviti v drugih dializnih oddelkih Slovenije, ker zanje ni več prostora v Ljubljani. Takšna organizacija dializnega zdravljenja, ki je nastala stihijsko, je povsem neustrezna. V sosednji Italiji je kapaciteta enega dializnega oddelka omejena na 70 bolnikov, ker je le tako mogoče higiensko ustrezno in kontrolirano opravljati zdravljenje. Štirinajstletno delo v treh izmenah priča po eni strani o maksimalni izkoriščenosti prostorov, aparatur in, žal, tudi osebja. Naporno fizično in psihično delo ima za posledico veliko fluktuacijo. Višjih medicinskih sester skoraj ni, tudi medicinske sestre zapuščajo to dejavnost, zato imamo s strokovnega vidika vse manj ustrezen kader. Teh težav nimamo pri zdravnikih, kjer je še vedno motivacija za strokovno zahtevno, a zanimivo in raziskovalno delo zelo velika. Zaradi podobnih problemov v Evropi je že težko srečati dializne centre, ki še delajo v treh izmenah. Pri nas bomo najverjetneje prisiljeni ukiniti nočno izmeno, ker medicinskih sester sploh imeli ne bomo.

Izgradnja dializnega oddelka v Ljubljani za regionalne potrebe je bila v planu za srednjeročno obdobje 1981-1985 tako v mestni kot

v medobčinski zdravstveni skupnosti Ljubljana. Ker niti na omenjenih skupnostih niti v vodstvu kliničnega centra ni bilo prizadevanj in volje za realizacijo tega, smo ob razumevanju posameznih funkcionarjev v omenjenih zdravstvenih skupnostih na koncu tega obdobja po napornem in mučnem dogovarjanju zbrali sredstva za nakup opreme za prečiščevanje vode v novem dializnem oddelku (aparatura za reverzno osmozo). Hkrati smo nabavili tudi ležišča, ustrezna za dializno zdravljenje.

Že leta 1986 smo pripravili plan potrebne opreme za ta oddelek, v samoupravnem sporazumu o združevanju sredstev za sofinanciranje v družbenih dejavnostih za srednjeročno obdobje 1986-1990 pa je bila predvidena adaptacija oziroma izgradnja dializne enote nefrološke klinike. Jeseni 1986 smo se dogovorili za odkup prostorov v stanovanjskem bloku v Herbersteinovi ulici v soseski BS 5/2 v objektu A2. Ko smo dobili ustrezna soglasja, pripravili finančno konstrukcijo, je soglasje za izgradnjo dializne enote neinfekcioznih bolnikov odklonil hišni svet v omenjenem objektu. Dčitno nekomplcirani bolniki bolj motijo zavest sostanovalcev kot gostinski objekti v isti stavbi. V tem času smo bili izredno nezadovoljni z inženiringom, ki ga je za nas opravljal ZIL. Ko je prevzel inženiring Smelt oziroma ing. Marja Konečnik-Debevc in ing. Boštjan Cokl, je delo napredovalo bistveno hitreje.

V letu 1988 smo se z vodstvom ginekološke klinike (prim. dr. Vasilij Cerar, dipl. ekon. Ksenija Severkar) dogovorili za izgradnjo zunajbolnišničnega dializnega oddelka nefrološke klinike v Leonišču. Ta dogovor je najsvetlejša točka v naših prizadevanjih za izgradnjo tega oddelka. Mogoč je bil ob medsebojnem zaupanju in tudi skupnem interesu. Ginekološki kliniki smo odstopili sredstva, ki bi bila potrebna za odkup prostorov,

ginekološka klinika pa nam je odstopila v uporabo visoko pritličje Leonišča. Tako se je začelo hkrati reševanje dializne dejavnost in začetek adaptacije celotne stavbe Leonišča. Ginekologi in nefrologi smo s tem v zadnjih letih dokazali, da se znamo tudi zdravstveni delavci med seboj sporazumevati, in to bistveno hitreje in na bolj organiziran način kot profesionalni organizatorji zdravstvenega varstva.

Republiški komite za zdravstvo in Zdravstvena skupnost Slovenije ter vodstvo kliničnega centra kljub brezštevilnim sestankom, dopisom in sklepom niso bili sposobni koordinirano in pravočasno niti na papirju zagotoviti potrebnih kadrov za delo v zgrajenem dializnem oddelku, ki ga danes odpiramo. Iz nefrološke klinike smo odposlali 12 zaprošenih dopisov oziroma zahtev oziroma obrazložitev za potrebne delavce v tem centru, na katere nismo prejeli niti odgovora, predvsem pa prošnje še do sedaj niso bile realizirane. Žal se ni mogoče oprati odgovornosti nobenemu od omenjenih organov kljub dopisom, ki jih prejemamo v zadnjih mesecih, da vsak od njih odklanja odgovornost za to dejavnost.

V sedanji ekonomsko, kadrovsko in finančno izredno centralizirani organizaciji v kliničnem centru se odgovorni ne morejo izgovarjati zaradi neodgovornega ali neopravljenega dela. Zato je današnja otvoritev žal samo politična. Niti jutri niti v ponedeljek ne bomo mogli začeti tu dializirati naših bolnikov. Tudi če bomo jutri dobili pravico za razpis medicinskih sester in drugih delavcev, bo realizacija kasnila. Potrebna bo daljša edukacija za specializirana medicinska opravila, kakršna je hemodializa.

Drugo veliko razočaranje delavcev nefrološke klinike in bolnikov je bila nerealizacija sklepa o medicinski opremi tega dializnega oddelka. Za polovico aparatov je bila zadolžena nefrološka

klinika. Sredstva za nabavo teh aparatov so prispevale gospodarske organizacije ljubljanske regije, največ pa tovarni Lek in Krka. Za njihovo razumevanje in širokogrudnost v pravem času se jim v imenu bolnikov iskreno zahvaljujem. Za drugo polovico dializnih aparatov je bila zadolžena delovna organizacija UKC oziroma njeno vodstvo. Od 8 sta bila nabavljena 2 hemodializna aparata, za 6 pa smo skupno pripravili finančno konstrukcijo med vodstvom UKC, nami in pa tovarno Hemofarm iz Vršca. Ker ob koncu leta 1989 nobeden od partnerjev, to je vodstvo UKC niti Vršac Hemofarm, ni pokazalo pripravljenosti za nabavo preostalih 6 aparatov, smo morali prevzeti skrb za to sami. Razumevanje firme Gambro iz Švedske in posredniškemu podjetju Jugolek iz Beograda gre zahvala, da boste danes videli dializne aparate na vseh dializnih mestih.

Z veseljem bom naštel še nekaj ljudi, ki so prispevali za izgradnjo tega centra več, kot je zahtevala njihova dolžnost. To je France Kurent, glavni nadzornik nad izgradnjo objekta, dr. Boris Kravanja iz Republiške uprave za zdravstvo, enota Ljubljana, Jože Novak, bivši predsednik Medobčinske zdravstvene skupnosti Ljubljana, Stanka Burnik, bivša predsednica Mestne zdravstvene skupnosti Ljubljana, Malči Žitnik iz Republiške uprave za zdravstvo, v zadnjem času Dare Ravnikar, podpredsednik IS skupščine mesta Ljubljane, ing. Rodoljub Živković iz firme Elmer Beograd, ki je montiral opremo za prečiščevanje vode, in ing. Mitja Koprivc iz UKC.

V zadnjih 4 letih je bila VMS Ljubica Jugovič glavni poganjalec in priganjalec pri delu za ta oddelek. Vsem se iskreno zahvaljujem. Z omenjenimi delavci, vodstvom ginekološke klinike in še nekaterimi drugimi bi želel še sodelovati.

Izgradnja tega oddelka ni darilo nam in našim bolnikom, ampak je dolg našim bolnikom. Srčno si želim in pričakujem manj zapleteno delo v zdravstvu v prihodnje, predvsem pa bolj učinkovito in usmerjeno bolj k medicinskemu delu. Skoraj desetletna prizadevanja mi osebno pomenijo neuspeh. Velika požrtvovalnost mojih sodelavcev je omogočila vsaj osnovne zdravstvene možnosti našim bolnikom. Trudili se bomo, da ne bo Slovenija demokratična in napredna samo deklarativno. Civilizacijsko raven neke družbe označujejo inovativnost, prispevki k svetovni zakladnici znanja, šolstvo, ki nam zagotavlja prihodnost, ter skrb za najšibkejše člane, ki odraža humanost vsake družbe.

Pričakujem, da se bomo v kratkem ponovno srečali, ko bomo proslavili 200. presaditev ledvice v UKC in ob adaptiranju oddelka za transplantacijo ledvic.

Hvala!

BESEDE PREDSEDNIKA DLB LJUBLJANA OB OTVORITVI NOVEGA
DIALIZNEGA ODDELKA

Ivan Logar

Najprej želim na današnjem srečanju v imenu IO DLB Ljubljana pozdraviti goste, predstavnike zunanjih institucij, osebje dializnih centrov in nenazadnje vodstvo nefrološke klinike UKC v Ljubljani.

Postavitev novega oddelka za dializno zdravljenje predstavlja za nas ledvične bolnike iz Ljubljane in Slovenije, ki jim usoda ne bo mila, edini možni način življenja, to je življenje z dializo. Mnogokrat smo bili s pomočjo tiska, televizije in radia priča, da je bila pot rasti in graditve novega dializnega oddelka - od zamisli do uresničitve - dolga in ovinkasta. Mnogi med nami si ne moremo predstavljati, koliko napora je moralo vodstvo nefrološke klinike vložiti za postavitev tega objekta.

Ledvični bolniki pri tem ne moremo stati ob strani. Po svojih močeh moramo pomagati pri zbiranju sredstev za materialno opremo, še posebej za dializne monitorje, in seveda podpirati moramo stroko. Od obojega je odvisna naša usoda. Zavedamo se, da je dializno zdravljenje drago in da zahteva značne materialne in kadrovske vire. Na tem mestu ne želim govoriti o tem, s kakšnimi problemi se bolnik ukvarja, ko pride na dializo, še predvsem z doživljajske strani, preden se prilagodi na nov način življenja. Vendar druge rešitve ni.

V zadnjih dveh desetletjih je vodstvo nefrološke klinike skupaj z oblikovalci zdravstvene politike poskrbelo, da je vsak nov

ledvični bolnik z diagnozo končna odpoved delovanja ledvic dobil mesto v dializnem centru. Težko si bolniki predstavljamo, da bi se nekoč, lahko že v bližnji prihodnosti, zgodilo, da bi zdravnik, ko bo postavil takšno diagnozo, moral bolniku povedati, da zanj ni rešitve, ker ni prostega mesta v dializnem centru. Doslej je naša družba postavljala v ospredje humanizem-človečnost in upamo, da bo tako tudi v prihodnje.

V IO DLB smo soočeni s pričakovani bolnikov po večjem številu kadaveričnih transplantacij. Pričakujemo, da bo nov dializni oddelek prispeval tudi k temu. Seveda bo treba odpraviti še nekatere druge ovire pri seznanjanju javnosti za darovanje organov v zdravstvene namene ob morebitnih nesrečah.

Drugo, kar bomo morali v našem društvu pospešiti, je propagiranje zdravega okolja in zdravega načina življenja. Seveda se bo treba boriti tudi za ohranitev osnovnega zdravstvenega varstva in podpirati delo pri preventivi, pri navajanju zdrave populacije na pravočasno sodelovanje z zdravstvenim osebjem.

Na koncu se v imenu IO DLB Ljubljana zahvaljujem mnogim neimenovanim podjetjem in ustanovam, ki so jih obiskovali naši bolniki z različnimi prošnjami za finančna sredstva, in so nas v tem podprli, predstavnikom institucij in družbenopolitičnih organizacij, s katerimi je sodelovalo naše društvo, za vse, kar so nam dobrega storili, in seveda nenazadnje prof. dr. Jožetu Drinovcu, predstojniku nefrološke klinike UKC, ki je s svojim strokovnim teamom uspel postaviti nov dializni oddelek, tako pomemben za ledvične bolnike Ljubljane in Slovenije.

HP KOLINSKA

Kolinska LJUBLJANA

A collection of various brand names and logos arranged in a circular pattern. The brands include:

- Knorr
- THOMY
- Regina
- bebi
- PRE
- ROMANSKA
- ROYAL KOLOY'S
- THOMY'S
- MYEVID

ZAPISNIK

2. občnega zbora Društva dializnih in ledvičnih bolnikov Celje, ki je bil dne 3. februarja 1990 ob 17. uri v hotelu Celeia Celje.

Navzočih je bilo 65 odstotkov povabljenih.

Dnevni red:

1. Otvoritev občnega zbora
2. Izvolitev delovnega predsedstva
3. Poročilo predsednika in blagajnika
4. Razno: - problemi dialize (voda, osebje, prostor)
- kulturni program
- večerja in prosta zabava

Ad 1)

Predsednik društva tov. Matjaž Pinter je s polurno zamudo pričel občni zbor.

Ad 2)

Izvoljeno je bilo delovno predsedstvo, in sicer je bil za predsednika zbora imenovan tov. Zdravko Turnšek.

- 1. član tov. Jure Centrih
- 2. član tov. Tugomir Voga
- za zapisnikarja tov. Nataša Marciuš
- za verifikacijsko komisijo tov. Jožica Farčnik in tov. Zdenko Tomše.

Prisotni so se z izvolitvijo delovnega predsedstva strinjali.

Ad 3)

Predsednik društva tov. Matjaž Pinter je podal poročilo o celoletnih dosežkih, uspehih in neuspehih društva.

Blagajničarka društva tov. Jožica Farčnik je podala poročilo o finančnem stanju na žiro računu društva, o finančnih sredstvih, ki so jih prispevala razna podjetja, ter o porabljenih finančnih sredstvih.

Poročili sta bili dani v razpravo, pri čemer je tov. Tugomir Voga omenil, da bi bili uspehi boljši, ko bi se člani bolj trudili, ter da bi v organizaciji društva morali sprejeti sklep, da bi razdelili delo na posamezne odbore. Pri tem bi imenovali nekaj odborov in člane, ki bi zanje odgovarjali. S tem bi se lahko bolje angažirali in več dosegli. Hkrati pa je dejal, da bi bilo priporočljivo imeti predavanja o vzdrževanju higiene, o prehrani dializnih in ledvičnih bolnikov ipd.

Tov. Albert Salobir je pripomnil, da bi paciente, ki delajo v podjetjih, zadolžili, da bi v posameznih podjetjih predstavili društvo in tako dobili denarno pomoč.

Tov. Matjaž Pinter pa je rekel, da na prošnje podjetjem, v katerih so prosili za pomoč - kakršnokoli, tako denarno kot materialno - ni bilo dobrega odziva.

Ad 4)

Pod razno je bila zelo živahna razprava o problemu vode na dializi. Pri tem so navzoči dializni bolniki navedli težave, s katerimi se zaradi slabe vode srečujejo na dializi. Vendar tudi tov. Lojze Žuntar ni dal nobenega ohrabrujočega upanja, da se bo ta problem kmalu rešil.

Sklep: če se problem z vodo ne bo rešil v kratkem, je društvo sklenilo, da bo izvedlo stavko.

Glede osebja na dializi je bilo rečeno, da bodo v kratkem dobili nekaj novih medicinskih sester.

Prostor pa bo še vsaj 2 leti ostal nespremenjen, kajti vsaj tako dolgo bo trajalo, da se bo odprl nov dializni oddelek v novih prostorih Bolnice Celje.

Kulturni program so popestrili kvartet Frankolovčani ter sestri Petra in Tatjana Koštomaj, program pa je povezovala Andreja Farčnik.

Predsednik društva je podelil Plakete društva v zahvalo:

- družbenemu podjetju Ljubečna Celje
- dializnemu osebju Bolnice Celje
- kvartetu Frankolovčani.

Občni zbor je bil končan ob 23. uri.

Zapisa Nataša Marciuš

PREDSEDNIKOVO POROČILO

Matjaž Pinter

Minilo je dobro leto in pol, odkar je bil ustanovni občni zbor našega društva. Takrat smo si zadali določene naloge, od katerih smo jih nekaj uresničili, nekaj pa iz takih ali drugačnih razlogov nismo uspeli izpeljati.

Prva od nalog, ki smo si jo na našem ustanovnem zboru zadali, je bila, da uredimo vse formalnosti okrog registracije društva, ureditve žiro računa ter vse podrobnosti v zvezi z administrativno ureditvijo društva.

To prvo nalogo smo uspešno opravili in uradno registrirali društvo na občinskem sekretariatu za notranje zadeve ter odprli žiro račun.

Za drugo nalogo smo si zadali, da informiramo javnost o nastanku našega društva in o problemih, s katerimi se srečujemo na dializi in pri katerih potrebujemo pomoč širše javnosti. Tudi to smo dokaj uspešno izvedli z oddajo na našem radiu ter s člankom v Novem tedniku in v Večeru.

Pod tretje smo si zadali, da obvestimo vodilne delavce ZC o stanju na dializi in da se z njimi pogovorimo o čimprejšnji rešitvi problemov z vodo, aparati, prostorom in s pomanjkanjem zdravniškega in sestrskega kadra. Tudi ta sestanek smo imeli, vendar so njegovi rezultati samo delni: nekaj se je premaknilo na bolje, toda v celoti še zdaleč ne.

Za četrto nalogo smo si zadali, da bomo poskrbeli za družabno in rekreativno življenje naših pacientov. To smo v celoti izpeljali. Za novo leto smo organizirali novoletno srečanje, v jeseni piknik na Petričku, ki se je zelo klavrno končal. Na tem pikniku smo prišli do marsikaterega spoznanja, tudi tega, da naši člani niso resni in da se nekateri obnašajo zelo neodgovorno.

Sklenili smo, da obiščemo delovne organizacije na območju občine Celje in z njimi navežemo sodelovanje ter z njihovo finančno ali kakršnokoli idejno pomočjo poskušamo rešiti naše probleme. To nam v letošnjem letu ni najbolje uspelo, razen v šestih firmah. Z dvema sodelujemo dokaj uspešno, in sicer se je tov. Voga z vodstvom Železarne Štore dogovoril za nabavo monitorja, dr. Močivnik pa s strokovnjaki Libele za izdelavo posteljne tehtnice, katero nam je Libela podarila ob svoji 90-letnici.

Druge firme so na naš žiro račun nakazale večje vsote denarja: Pliva, Zavarovalnica Triglav, Razvojni center Celje in Ljubelčna Celje. Zato nam ta naloga ostane še za letošnje leto.

Poleg vseh teh nalog smo izpeljali kar dva izredna občna zbora z malo uspeha, toda z zelo dobro udeležbo. Sodelovali smo pri ustanovitvi Zveze društev Slovenije, katere člani smo. Obiskali smo Socialistično zvezo in seznanili tov. Pezderca s problemi na dializi.

Mislím, da je v letošnjem letu društvo glede na to, da smo šele leto dni organizirani, kar nekaj naredilo. Če pa smo malo samokritični, ugotovimo, da bi lahko naredili mnogo več in bolje, ko bi bila resnost vseh članov društva večja, saj vemo, da

peščica ljudi ne zmore vsega. Zato predlagam, da v bodoče primemo za delo vsi člani, ne samo izvršni odbor, pa še ta ne v celoti. Enkrat moramo priti do spoznanja, da je le v slogi in v skupnem zanosu moč, da bomo le s slogo ter z razumnim delom in dogovarjanjem nekaj dosegli.

Zato predlagam, da program dela za leto 1990 sprejmemo danes, vsi skupaj in da ga potem tudi s skupnimi moči uspešno izpeljemo.

KAZALO CLANKOV IN PRISPEVKOV V DIALIZNEM GLASNIKU STEV. 1 - 20

Sestavil Stanko Jarc

Prva številka za naslovom označuje številko Dializnega glasnika, druga stran.

Urednikovi uvodniki

Prvi številki na pot 1,1

Nekaj prijateljskih besed dializnim bolnikom, ki še niso člani

Društva ledvičnih bolnikov v Ljubljani 2,1

Stari ljudje pravijo 3,1

Dragi bralci Dializnega glasnika 5,8

Dragi bralci Dializnega glasnika 11,1

Dvajset številc Dializnega glasnika 20,1

Medicinski in drugi članki

- Prof. dr. Jože Drinovec: Vsiljive misli ob začetku izhajanja
glasila Društva ledvičnih bolnikov Ljubljana 1,2
- Prof. dr. Jože Drinovec: CAPD - nova oblika dializnega
zdravljenja tudi za naše bolnike 4,1
- Prof. dr. Jože Drinovec in dr. Marko Malovrh: Predsodki in
resnica o hepatitisu 8,2
- Prof. dr. Jože Drinovec: Ob 15-letnici hemodialize v Sloveniji
9,1
- Dragica Bošnjak: Za presajanje je potrebno tudi ozračje 10,11
- Dr. Miha Benedik: Mejnik v zdravljenju ledvic 10,16
- Dragica Bošnjak: Brez denarja proti aidsu 11,20
- Ivan Logar: Vodič za bolnike na dializi 12,1
- Prof. dr. Jože Drinovec: Vesela vest za dializne bolnike - prvi
dve kadavrski transplantaciji ledvic v UKC v Ljubljani 13,1
- Dr. Marijan Močivnik: Umetna ledvica, poti in iskanja 13,3
- Ivan Logar: Presaditev 14,2
- Edvard Logar: Dal sem bratu ledvico 14,18
- Prof. dr. Jože Drinovec: Pomen fizične aktivnosti in dobre
telesne kondicije pri ledvičnih bolnikih 15,16
- Prof. dr. Jože Drinovec: Pomen koncentracije fosfata v krvi in
fosfatni vezalci 16,2
- Stojana Vrhovec: Nekaj informacij o centru za dializo v Ljubljani
in o dializi 17,1
- Ljubica Jugovič: Izgradnja novega dializnega oddelka za
Bežigradom 17,19
- Prof. dr. Jože Drinovec: Ob otvoritvi zunajbolnišničnega
dializnega oddelka v Ljubljani 23. marca 1990 20,5

Ivan Logar: Besede predsednika DLB Ljubljana ob otvoritvi novega
dializnega oddelka 20,12

Pogovori o dializni problematiki

(Kjer ni drugače omenjeno, se je z ljudmi pogovarjal urednik)

Z Ivico Lesjak 2,7

Z dr. Janezom Varlom 2,8

S Srečom Škafarjem 2,9

Z Rozi Taškovič 2,9

Z dr. Drinovcem 2,19 (Zadnja vest: zdravil dovolj)

S Cirilom Čadežem 3,2 (Pogovor s Slovincem, ki najdlje hodi na
dializo)

Z dr. Milčinskim in dr. Drinovcem 5,1 (Julka Vahen: O dializi in
transplantaciji organov)

Z dr. Drinovcem 6,1 (Dializa v Sloveniji spomladi 1984)

Z dr. Drinovcem 11,2 (Aids prihaja tudi k nam)

Z dr. Drinovcem 18,1 (Kaj lahko stori bolnik sam)

Zdravnik odgovarja

(Na vprašanja bolnikov je odgovarjal prof. dr. Jože Drinovec)

3,12

4,17

5,19

Društvena dejavnost

- Peter Besal: Društvo ledvičnih bolnikov Ljubljana (Oris delovanja društva od ustanovitve naprej) 1,6
- Marjan Flis: Brez denarja ne gre 1,14
- Miro Duh: Predsednik ene od komisij poroča 1,16
- Stojana Vrhovec: Živahna dejavnost komisije za rekreacijo 2,2
- Marjan Flis: Finančno poslovanje DLB Ljubljana za čas od 1.1.1981 do 31.12.1981 2,5
- Marjan Flis: Finančno poslovanje DLB Ljubljana za čas od 1.1.1982 do 31.12.1982 2,6
- Peter Besal: Kako bo z bencinskimi boni v prihodnjem letu? 3,10
- Peter Besal: Srečanje s predstavniki OZD - sponzorji društva 4,6
- Peter Besal: Poročilo s skupščine društva 4,9
- Marjan Flis: Prispevki organizacij in posameznikov ter dohodek od reklam v letu 1982 4,12
- Stanko Jarc: Slovo od leta 1982 4,19
- Miro Duh: Izlet na Dolenjsko 5,10
- Zmaga Žuntar: Poročilo o 5.letni skupščini DLB Ljubljana 7,1
- Pavle Podlipnik: O dejavnosti DLB Ljubljana v letu 1985 8,14
- Zmaga Žuntar: Letna skupščina 1985 10,2
- Ivan Logar: Rezultati ankete 10,6
- Ivan Logar: Zakon o odvzemu in presajanju delov človeškega telesa sprejet 10,8
- Ivan Logar: Govor ob proslavi 15.obletnice hemodialize v Sloveniji 11,11
- Zmaga Žuntar: Poročilo o letni skupščini DLB Ljubljana 1986 12,9
- Nataša Kobal Polak: Finančno poročilo za leto 1985 12,17
- Ivan Logar: Poročilo o delu DLB Ljubljana za leto 1985/86 12,18
- Nataša Kobal Polak: Poročilo o 8. letni skupščini DLB Ljubljana 15,1

- Ivan Logar: Poročilo o delovanju DLB v preteklem letu in nekatere
usmeritve za delo v prihodnje 15,9
- Andrej Kavčič: Kaj bo z rekreacijo? 15,13
- Stojana Vrhovec: Izlet v Novo Gorico in Portorož 16,6
- Pavla Lužar: Zapisnik 9. letne skupščine DLB Ljubljana dne
5.6.1988 v Laškem 18,15
- Ivan Logar: Poročilo o delu DLB v preteklem letu 18,17
- Stojana Vrhovec: Člani novega izvršilnega odbora DLB Ljubljana
18,21
- Mida Kandus: Zapisnik 10. redne letne skupščine DLB Ljubljana v
Dolenjskih Toplicah, dne 28. maja 1989 19,1
- Ivan Logar: Poročilo o delu IO DLB Ljubljana za preteklo leto
19,7
- Sklepi redne skupščine Zveze dializnih, transplantiranih in
kroničnih ledvičnih bolnikov Jugoslavije z dne 2.10.1988
v Novem Sadu 19,10
- Ivan Logar: Programske zasnove dela Zveze društev ledvičnih
bolnikov Slovenije 19,13
- Ivan Logar: Poročilo o dosedanjih pripravah za ustanavljanje ZDLB
Slovenije 19,15
- Mirjana Čalič: Zapisnik ustanovne skupščine Zveze društev
ledvičnih bolnikov, Slovenije z dne 19.2.1989 v predavalnici
UKC 19,22
- Ivan Logar: Članska izkaznica da ali ne 19,28
- Janez Škrabar: Informacija o pogojih in postopku za dodelitev
dodatka za telesno okvaro in dodatka za pomoč in nego 19,34

Iz drugih dializnih centrov

- Irena Batista, Ankaran: Pismo uredništvu 3,10
- Irena Batista, Ankaran: Naša jubilatka 5,11
- Srečko Grmek, Nova Gorica: Silvestrovanje po dializno na Goriškem
7,10
- Srečko Grmek, Nova Gorica: Milena Kulnik - 1232 dializ! 7,12
- Slavko Smerdel, Novo mesto: Kaj pa je tolikšno težo pri tebi
treba bilo 11,16
- Miro Duh, Trbovlje: Družabni večer dializnih bolnikov in osebja
dializnega centra Trbovlje 17,14
- Slavko Smerdel, Novo mesto: Družabnost nas združuje in osrečuje
18,25
- Srečko Grmek, Nova Gorica: Izlet na Krnska jezera 19,30
- Slavko Smerdel, Novo mesto: Kramljanje ob kavici 19,38
- Nataša Marciuš: Zapisnik 2. občnega zbora dializnih in ledvičnih
bolnikov Celje z dne 3. februarja 1990 20,15
- Matjaž Pinter: Predsednikovo poročilo 20,18

Bralne strani

- Johannes Mario Simmel: Upanje je vse (odlomek iz romana, prevedel
Stanko Jarc) 2,15
- Otto Flake: Pismo (prevedel Stanko Jarc) 3,17
- Boris Sterniša: Obiski in pogovori pri prijatelju 5,12
- Siegfried Lenz: Noč v hotelu (prevedel Stanko Jarc) 11,24
- Z.Ž.: Poletel sem... 4,14
- Anka: List iz nekega dnevnika 4,16
- Anka: Ob 1. novembru 8,12
- Stefan Zweig: Nestrpnost srca (odlomek iz romana, prevedel Vital

Klabus) 12,27
 Ulrich Plenzdorf: Leganda o sreči brez konca (odlomek iz romana,
 prevedel Stanko Jarc) 13,16
 Hermann Hesse: Peter Camenzind (odlomek iz romana, prevedela Lučka
 Jenčič) 14,25
 Roman Polanski: Roman o Polanskem (odlomek iz romana, prevedel
 Dušan Tomše) 15,23
 Walter Klier: Florian je mrtev (prevedel Stanko Jarc) 16,14
 Siegfried Lenz: Vadbišče (odlomek iz romana, prevedel Stanko
 Jarc) 17,16
 Julka Tajnikar: Pot skozi čas (nekaj pesmi) 18,26
 Erich Maria Remarque: Iskra življenja (odlomek iz romana,
 prevedel Stanko Jarc) 18,31
 Sporočilo Društva pisateljev z dne 26.7.1988 18,34
 Josip Vidmar: Govor na protestnem literarnem večeru 17. julija
 1988 18,35
 Joyce Carol Oates: Oni (odlomek iz romana, prevedela Maja
 Kraigher) 19,41

Iz našega tiska

2,11
 3,16
 4,13
 11,18
 12,22
 13,14
 14,23
 15,21
 16,11

Iz tujih revij

(Izbral in prevedel Stanko Jarc)

Vivan Kay Bantz: Medicinski čudež 2,12

Sol 4,20

Razno

Stanko Jarc: Novice s hodnika 01-03 2,6

Stanko Jarc: Kako preživljajo dopust dializni bolniki v tujini
2,10

Mirjana Čalić: Dializa na domu v Sloveniji 3,8

Miro Duh: Transplantacija na Dunaju 7,15

Stojana Vrhovec: Seznam slovenskih "jubilantov" 9,10

Stanko Jarc: Center za dializo v Ljubljani nagrajen! 9,14

Kdor zdravo živi, pridobi! 13,10

Andrej Gogala: Zakaj potrčnost? 13,12

Slavko Smerdel: Kako pridobivamo in utrjujemo svoje zdravje 15,14

Andrej Gogala: Vegetarijanstvo in dializa 16,7

Slavko Smerdel: Presaditev ledvice in mi 16,9

Stanko Jarc: Kazalo člankov in prispevkov v Dializnem glasniku
štev. 1-20 20,20

Priloge

Vprašalnik v številki 8

Dializni glasnik

Številka 20

Ljubljana, julija 1970

Izdaja in ureja

Društvo ledvičnih bolniškov Ljubljana

Uredniški odbor:

dr. Jože Drinovec, Stanko Jarc, Jože Skrlj, Zmaga Zuntar

Urednik: Stanko Jarc

Razmnožil v 600 izvodih Jože Ajdovec.